

149. Je sku au ha Lyst aa gifte mej.

(Frierasen.)

Norsk Folkemelodi.

Allegretto.

Solo

1. Je sku au ha Lyst aa gif-te mej, sa'n, naar je traf en Gjante rek-tig grej, sa'n, slik ho

dim. Kor.

in-te vil-de laa-te vondt aa il-le an-ten saa je drik-ker el-ler ej, sa'n. Skænk en

Dram, sa'n, faa mej Skam, sa'n, tar ti man-ge sli-ke Gut-ter fram, sa'n.

2. Den, som je ska ha, maa være rar, sa'n,
for je sjøl er en aparte Kar, sa'n,
ho skal kunne gøre,
hva der kommer føre,
aa saa tar je ej, som Penning har, sa'n.
Skænk en Dram o. s. v.

3. Sjøl ho stelle Kor i Fjose maa, sa'n,
allting maa ho passe rektig paa, sa'n,
seint aa tidli ting,
svint aa let aa liug
maa ho støt som paa to Pinner staa, sa'n.
Skænk en Dram o. s. v.

150. John Anderson, du kære.

Viggo Kalhauge.

Andante espressivo.

p

Pe molto sostenuto

1. John An-der-son du

kæ-re! da vi blev først be-kendt, din Lok var sort som Rav-nen, din

Kind af So - len brændt. Nu er din Pan - de bar, John! om Is - sen Sue - en

staar, men Him - len væ - re, gam - le John! med di - ne hvi - de Haar!

2. John Anderson, ad Højen
vi klavred op til Randen,
og mangan lystig Dag, John!
vi havde med hinanden.
Nu maa vi stolpre hjem, John!
men vi vil følges ned
og sove sammen ved dens Fod,
John Anderson! i Fred.

Efter Rob. Burns ved Caralis.

151. Jyden han æ stærk aa sej.

(Jyden.)

H. Opr. Simonsen.

Tempo di marzia.

1. Jy - den han æ stærk aa sej, mod - de baad i Nøj aa Nej!

Goer ed op, aa goer ed nier, aal - ler do faa - tawt ham sier.

2. Føst næ dæ æ Nøe pofahr,
kommer Jyden ud aa Dar,
men han goer ett ind igjen,
fa' de uhn han haa gjent hen.

3. Læ wos aalti blyw ve del
Faaer sin Baaen ka kjennes vel!
Søen et Sind da hær i Noer,
haall sæ ve, te aalt faagohr.

St. St. Blicher.